

Bruistablet in zee

Paul De Bruyne

Colofon

Titel: Bruistablet in zee

Paul De Bruyne © 2024

pkdebruyne@gmail.com

Foto cover: Rob ten Broek

Verschenen: Maart 2024

Alle rechten voorbehouden

Uitgegeven door: Uitgeverij Schrijverspunt

<http://www.schrijverspunt.nl>

Code: 2024.02.24

ISBN/EAN: 978-94-6266-701-3

NUR: 306

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*op de zwarte stroom
in de hagel en de sneeuw
drie oorlogsschepen*

Bezette taal

De vijand kwam
vanuit het niets
mijn stad bezetten

Ik werd gevraagd
bezets te spreken
op het werk op straat in bad in bed
op straffe van geweld

Ik deed het
want ik ben geen held

Zijn taal heeft me besmet
met lafheid angst en eenzaamheid
iets anders spreekt mijn woorden nu
iets anders is aan zet

Mijn taal heb ik verpatst
voor het redden van mijn lijf
ik spreek nog woorden
schrijf nog zinnen
denk nog dingen
maar tot mijn pijnlijk groot verdriet
ik geloof me niet

Burgeroorlog

De lange brede zwarte rivier
stroomt van noord naar zuid
voor hij zich dwingend
in de oceaandrand boort

Op de rivier
drijft een vrouw op haar rug
de armen breed
de blote voeten op elkaar
als aan een kruis genageld

Op haar borst
ligt een dood kind
beschenen door de witte maan

Een schip de Yapei Queen
dat eens per week
met vee houtskool
een enkele tractor
een handvol boeren
en een pak soldaten
de verbinding onderhoudt
tussen Yeji en Akosombo
60 uur op 48 uur af
vaart het menselijk wrakhout
tegemeet

Iemand wijst
iedereen kijkt

Er klinken geen kreten
van medelijden of afschuw
wanneer het schip
de moeder en haar kind
vermaalt tot voer voor vissen

De motoren beheersen de nacht
een enkele koe loeit op het open dek
een moeder speent haar kind
een soldaat zingt een liedje

De lange brede zwarte rivier
het donkere schip
en de genadeloze oorlog
in het harteloze schijnsel
van de witte maan

Lust

Ook onder de bezetting
blijven harten sneller slaan
zoeken eenzame blikken
wanhopige ogen

Zij weet dat ze nu al
hoer wordt genoemd
en dat de wissel van de legermacht
tot haar ondergang zal leiden

Het lijf
het broze jankende lijf
is niet te temmen
zelfs als het weet heeft
van de gruwel
die nog komen zal